(1393) "राधृ सामर्थ्ये" (I-भ्वादिः-112. अक. सेट्. आत्म.) राधकः-धिका, राधकः-धिका, रिराधिषकः-षिका, राराधकः-धिका; राधिता-त्री, राधयिता-त्री, रिराधिषिता-त्री, राराधिता-त्री; इत्यादिकानि समस्तान्यपि रूपाणि भौवादिकद्राखतिवत् (879) ज्ञेयानि। अस्यात्मनेपदत्वात् राधमानः, राधिष्यमाणः, रिराधिषमाणः, रिराधिषिष्यमाणः इति शानचि रूपाणि बोध्यानि। [A]राधितः।

(1394) "राजृ दीप्तौ" (I-भ्वादिः-822. अक. सेट्. उभ.) फणादिः। राजकः-जिका, राजकः-जिका, रिराजिषकः-षिका, राराजकः-जिका, राजिता-त्री, राजयिता-त्री, रिराजिषिता-त्री, राराजिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककाशतिवत् (186) ज्ञेयानि।
[1]रराजिवान्-रेजिवान्, [2]सम्राट्, [3]विश्वाराट्-राट्, चेदिराट्, [4]राष्टिः, [5]राजिः, [6]राजानकः, [7]राजा, [8]राष्ट्रम्-राष्ट्री, इतीमान्यस्माद् भवन्तीति बोध्यम्।

---

1. कर्तरि लिटः क्वसौ, 'फणां च सप्तानाम्' (6-4-125) इत्येत्वाभ्यासलोपविकल्पः। 'वस्वेकाजाद्धसाम्' (7-2-67) इतीडागमः।
2. 'सत्सूद्विषद्रुहदुहयुजविदभिदच्छिदजिनीराजामुपसर्गेऽपि क्विप्' (3-2-61) इति 'सम्' इत्युपसर्गपूर्वकादस्मात् क्विप्। 'मोऽनुस्वारः' (8-3-23) इत्यस्यापवादतया, 'मो राजि समः क्वौ' (8-2-25) इति प्रतिपदविहितो मकारः।
3. 'विश्वाराट्' इत्यत्र 'अन्येभ्योऽपि दृश्यते' (3-2-178) इति क्विप्। 'विश्वस्य वसुराटोः' (6-3-128) इति दीर्घः।
4. 'क्तिन् आबादिभ्यः—' (वा. 3-3-94) इति बाहुलकात् क्तिन्। हलन्तलक्षणाकारप्रत्ययस्यापवादः। 'तितुत्र—' (7-2-9) इतीण्निषेधे 'व्रश्चभ्रस्जसृजमृजयजराजभ्राजच्छशां षः' (8-2-36) इति झलि परतो जकारस्य षकारः।
5. 'इक् कृष्यादिभ्यः' (वा. 3-3-108) इतीक्प्रत्यये रूपम्। राजते इति राजिः।
6. बाहुलकात् 'आनकः शीङ्भियः' (द. उ. 3-26) इत्यानकप्रत्यये रूपम्। अत्यर्थं राजते इति राजानकः। अत्र सूत्रे राजधातोरसंग्रहेऽपि, "प्राक् प्रत्ययनिर्देशः" (दशपादुणादिवृत्तिः 10-2) इत्यसकृदुक्तत्वादत्रापि राजतेरानकप्रत्यय इति बोध्यम्।
7. 'कनिन् युवृषितक्षिराजि—' (द. उ. 6-51) इति कनिन्प्रत्ययः। 'सर्वनामस्थाने चासम्बुद्धौ, (6-4-8) इति दीर्घे, 'न लोपः प्रातिपदिकान्तस्य' (8-2-7) इति नकारलोपः।
8. ष्ट्रन्प्रत्यये रूपम्। 'तितुत्र—' (7-2-9) इतीण्निषेधे षत्वम्। स्त्रियाम् षित्त्वात् ङीष्।

A. 'प्रवङ्घमानस्य च तस्य सत्वरं विमङ्घनस्याधिकराधितात्मनः।' धा.का. 1.16.